

Türkiye Damızlık Sığır Yetiştirici Birlikleri, sığırcılıkta ıslah ve verimliliği sağlamak üzere 1995 yılında kurulmaya başlamış ve 1998 yılında Merkez Birliklerini de kurarak ülke genelinde faaliyetlerini genişletmeye başlamıştır. Bugün 69 il'de;

Soykütüğü

Önsoykütüğü,

Döl Kontrolü projelerini bir protokol çerçevesinde Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile ortaklaşa yürütmektedir.

Halen kayıt altında; Soykütüğü sisteminde 55.000 işletmede 1.350.000 baş, Önsoykütüğü sisteminde 1.000.000 işletmede 3.350.000 baş hayvan kayıtlı olup, soy kütüğüne kayıtlı işletmelerde süt verimi ortalaması 5.700 kg/yıldır. Türkiye ortalamasının 2.300 kg/yıl olduğu düşünüldüğünde üye işletmelerimizin kat ettiği mesafenin ne olduğu anlaşılacaktır.

Merkez Birliği, Avrupa Holstein Konfederasyonu, Dünya Holstein Konfederasyonu, ICAR (Uluslararası Kayıt Federasyonu) gibi kuruluşlara üye olup, AB'ne entegrasyon'da 1999 yılından itibaren başlattığı çalışmalarla son İlerleme Raporunda yazıldığı üzere ilerleme sağlamış ender faaliyetlerden birini yürütmektedir. Ayrıca, yine Merkez Birliği bir personelini süt sektörü ve süt kotaları konularını incelemek üzere AB'ne üye 3 ülkeye (İtalya, Fransa, Polonya) ve Avrupa Komisyonu'nun ilgili birimine (Brüksel-Belçika) göndermiştir.

Bugün itibari ile Merkez Birliği ve Birlikler, bünyelerindeki konusunda her türlü hizmetiçi eğitimi almış yaklaşık 700 personel ve 400 civarında araçla hizmetlerini sürdürmektedir.

Yıllardır disiplinden uzak, sağlıksız bir yapıdaki sığırcılık sektöründe her şeye rağmen sürdürmeye çalıştığımız bu faaliyetler, son günlerde amacı sadece sektörün yine eskiden olduğu gibi sahipsiz ve disiplinsiz bir yapıya dönüştürülmesi olan ve sektörden rant sağlamaya çalışan üretici grupları da dahil olmak üzere birçok kişi ve kuruluşların maalesef tekrar ortaya çıkışları ile baltalanmaya çalışılmaktadır. Asıl amaç, ülkemizde bugüne kadar sektörle ilgili üretilen (Dünya'nın en pahalı eti ve sütü Türkiye'de, hayvancılığın kurtuluşu Sözleşmeli Üretimde, Damızlık Hayvan İthalatı v.b.) yanlış ve yalan bilgilerin artık kullanılamamasının önündeki en büyük engel olarak görülen, Yetiştirici Birlikleri'nin zayıflatılmasıdır. Ancak, bilinmesi gereken doğru olanların her şeye rağmen daima kazanacaklarıdır.

Bugüne kadar gerekçeleri ile anlattığımız ancak, anlaşılamayan ya da anlaşılmak istenmediğinden yine gündeme getirilen yukarıdaki konulara açıklık getirme zorunluluğunda olduğumuzu hissediyoruz.

Ürün fiyatları açısından ülkemiz, benzer üretim yapılarına sahip olan AB ve ABD ile karşılaştırıldığında "ÇİFTÇİ ELİNE GEÇEN FİYATLARDA" Türk üreticisinin ürününü ette başa baş, sütte ise daha düşük fiyat ile sattığı görülmektedir. Ancak, içme sütü ve süt ürünlerinin tüketici fiyatlarına bakıldığında ülkemizde tüketicilerin her iki ülkenin de çok üstünde fiyatlarla bu ürünleri tükettiği ortaya çıkmaktadır. "Üreticiye verimsiz çalışıyor" diyenlere

yukarıda anlatılanların iyi irdelemelerini tavsiye ediyoruz.

İthalat ile ilgili olarak ise;

Açıkça ifade edilmese de ticari ya da siyasi kaygılarını esas alarak ülke hayvancılığı ile ilgilenenlerin çok büyük bir bölümü, ne hikmetse, her zaman "sığır yetiştiriciliği" üzerine yoğunlaşmakta ve bu sektör ile ilgili çözümde de mutlaka hayvan - gebe düve- ithalatına yer vermekte veya buna gerekçe yapılabilecek unsurları ön plana çıkartmaktadır. Hatta ithalatı çare olarak sunabilmek için bazen bilgisizlikten, çoğunlukla da kasıtlı olarak kamuoyuna gerçek olmayan bilgiler de sunulabilmektedir. Örneğin;

1. Damızlık üretimi yetersizdir. Türkiye damızlık ihtiyacını karşılamak zorundadır.
2. Süt ve et üretimi için büyük işletmeler zaruridir.
3. Türkiye AB'ne verdiği taahhütleri yerine getirmek zorundadır.
4. Türkiye'nin ürettiği sütün kalitesi düşüktür.

Özellikle son bir yıl içerisinde (2006 yılında), AB ile değerlendirmelere başlanmasıyla, 1 Ocak 1998 tarihinde yürürlüğe giren tarımsal ürünlerin ticaretine ilişkin 1/98 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı sık sık gündeme getirilir olmuştur. Bu kararın gündeme getirilmesinde ülke ihtiyaçları, AB görüşmelerinin selameti ve dünya gerçeklerinden ziyade aferin alma ve ticari kaygıların rol oynadığı açıktır. Yoksa Türkiye'nin 8 yıldır yapmadığı bir şeyin yapılması için şartların değiştiği ve yapmama gerekçesinin ortadan kalktığını söylemeye imkan yoktur.

Yukarıda yazılan argümanların biri veya birkaçı çeşitli zamanlarda ithalat gerekçesi yapılmış ve Türkiye 1925 yılında başlattığı sığır ithalatını aralıklarla sürdürmüştür. En büyük çaplı gebe düve ithalatı 1986 yılında başlatılmış ve yaklaşık 10 yıllık bir dönemde 300 000 başa yakın gebe düve ithal edilmiştir. Türkiye gebe düve ithalatını hemen her zaman çeşitli şekillerde desteklemiştir. Çoğu defa ithal edilmiş gebe düve temin koşulları, üreticilere hayvanlarını satıp ithal gebe düve almayı düşündürecek kadar cazip kılınmıştır. Yaklaşık 10 yıl devam eden bu dönemin sonunda sağduyulu ve gerçekçi bir anlayışla ithalatı azdıran desteklerden vazgeçilmiş, fakat ithalat yasaklanmamıştır. Özellikle büyük işletme kurmak isteyenlere, belirli koşullara uymak şartıyla ithalat izni verilmeye devam edilmiştir. Kısaca şu anda ithalat yasaklanmamış, belirli kurallara bağlanan ithalattan kamu desteği çekilmiştir. Ayrıca, BSE hastalığının çıkmasına bağlı olarak bu hastalığın çıktığı ülkelerden ithalat yasaklanmıştır. Şimdiye kadar hastalık çıkan 25 ülkenin 19 tanesinin AB ülkeleri olduğu hatırlanırsa bu yasaklama kararının ne kadar isabetli olduğu anlaşılacaktır. Kısaca AB ülkelerinin 1/98 sayılı kararın uygulanması talebinin gerçekleştirilmemesi önündeki en önemli engel budur ve bu engeli yok saymak Türkiye'nin lehine olmayacaktır.

Özellikle, AB ve ABD'den yapılacak canlı hayvan ithalatındaki BSE (deli dana, deli inek) riski hiç bir zaman göz ardı edilmemelidir. Bu ülkelerden gerçekleştirilecek ithalat piyasada panik yaratmakla kalmayacak, özellikle bir BSE vakasının tespitini takiben Türkiye'nin sığırcılık ürünleri dış satım şansını tamamen ortadan kaldıracaktır. Artık, bu ülkede İNSAN SAĞLIĞI

paranın önüne geçmelidir. Diğer yandan, birileri para kazanacak diye sektörü riske etmeye hiç kimsenin hakkı yoktur.

Diğer yandan, üretilen sütün kaliteli olmasına ilişkin olarak, bugüne kadar söylediğimiz gibi ve tüm toplantılarda süt alıcılarına teklif ettiğimiz gibi açıkça diyoruz ki;

AB'ne girdiğimizde dikte ettirecekleri gibi, hatta son AB görüşmelerinde AB'nin sektörle ilgili en önemli sorularından olan "Süte Uygulanan Fiyatta Kalite Baz Alınıyor mu?" sorusuyla bir daha muhatap olmamak ve tüketicinin gönül rahatlığı ile ürün tüketmesini sağlamak için; çiğ süt fiyatlarını ve çiğ süt alımlarını KALİTEYE göre belirlemeye başlayalım".

Son olarak, Sözleşmeli Üretim hayvancılığın kurtuluşu olduğu söylemleri konusunu ele alırsak, kısaca;

Sözleşmeli Üretim yasak olmadığını,

Süt sığırcılığının Sözleşmeli Üretim için uygun bir sistem olmadığını,

Sözleşmeli Sisteme uygun olan üretim dallarında her iki tarafın da ve fakat özellikle Türkiye'de olduğu gibi üreticinin kaybetmemesi için, Sözleşmenin üreticinin örgütü ile yapılmasının ve o ülkede sözleşmeli üretim yapılacak ürünün fiyatının belirlenmesinde üretici örgütünün etkin olmasının zorunlu olduğunu,

En önemlisi de Sözleşmeli Üretime en uygun üretim olan Yaş Meyve ve Sebze Sektörü'nde AB'nin 08 Nisan 1997 tarihinde yayınladığı 615/97 sayılı Komisyon Yönetmeliği ile BİREYSEL SÖZLEŞMELİ ÜRETİMİ 2000 yılından itibaren yasakladığını, hiçbir zaman göz ardı etmemeli ve Sözleşmeli Üretim hem desteklenerek, hem de bireyselleştirilerek yapılmasının üreticinin, korunmaması bir yana daha fazla sömürülmesi anlamına geleceği unutulmamalıdır.

Mehmet Sedat GÜNGÖR
Yönetim Kurulu Başkanı